

Temat: „W lustrzanej sali” - rozwijamy kompetencje emocjonalne dzieci.

Grupa wiekowa: 5-6 latki

Czas trwania: 60 min.

Cele ogólne:

- zapoznanie dzieci z japońską techniką czytania Kamishibai
- rozwijanie umiejętności rozpoznawania i wyrażania emocji
- promowanie czytelnictwa

Cele szczegółowe:

- stymulowanie niezwykłych przeżyć podczas przedstawienia Kamishibai
- nazywanie emocji towarzyszących bohaterom opowieści
- nazywanie emocji, które towarzyszą dzieciom w codziennym życiu
- zrozumienie, jak emocje wpływają na nasze zachowanie
- poznanie sposobów radzenia sobie z wyrażaniem emocji
- uwrażliwienie na emocje drugiej osoby
- kształtowanie umiejętności wyrażania siebie poprzez pracę plastyczną

Metody:

- słowna: czytanie opowiadania „W lustrzanej sali”, rozmowa kierowana na temat emocji
- oglądowa: teatrzyk kamishibai
- ekspresji i impresji

Formy pracy:

- indywidualna
- zbiorowa (praca z całą grupą)

Środki dydaktyczne:

- papierowa taśma
- drewniana skrzynka do teatrzyku kamishibai (butai)
- karty narracyjne „W lustrzanej sali”
- pałeczki do sushi
- gumka do ścierania
- zdjęcia: flagi Japonii, kwitnącej wiśni, sushi
- nagranie głosu wołania
- gazety

- kolorowe kartki w formacie A4
- nożyczki
- kleje

Przebieg lekcji:

1. Powitanie dzieci i wyrażenie radości z ich wizyty.
2. Zbiórka przy linii i prośba o uruchomienie wyobraźni:
 - pokażcie jak skrzypią drzwi,
 - jak wysokie są drzwi,
 - naciśnijcie klamkę i przejdźcie przez drzwi.
3. Przejście do wydzielonej części sali z przygotowanym teatrzykiem Kamishibai.
4. Nauczyciel kieruje pytanie do dzieci: Z czym kojarzy Wam się Japonia? Przedstawienie ilustracji kojarzących się z Japonią (flaga Japonii, kwitnąca wiśnia, sushi). Próba podniesienia gumki do ścierania pałeczkami do sushi.
5. Czym jest Kamishibai? – przybliżenie dzieciom japońskiej techniki czytania.

KAMI to papier, SHIBAI to teatr. Kamishibai to papierowy, obrazkowy teatr lub inaczej teatr ilustracji.

Jest to technika opowiadania, czytania wywodząca się z Japonii, wykorzystując plansze z obrazkami i tekstem oraz drewnianą lub kartonową skrzynkę (butai), – na wzór parawanu z teatrzyków marionetkowych – w której przedstawiane są kolejne fragmenty historii, bajki, opowiadania.

(źródło: <https://www.tibum.pl/shop/co-to-jest-kamishibai>).

6. Skierowanie uwagi dzieci na teatrzyk Kamishibai z wykorzystaniem elementów psychodramy („Ciii, ktoś woła, to nasz teatrzyk”, „Poprośmy go, by się otworzył”).
7. Bibliotekarz otwiera teatrzyk i czyta opowieść „W lustrzanej sali”. Ostatnia karta w teatrzyku jest sformułowana w formie pytań do dzieci: „Ile jest światów? Czy świat jest jeden? Który jest lepszy? Burka? Borysa?”

A może światów jest sześć? Lub siedem? A twój jest jaki? Jak byś opisał?”.

8. Zachęcenie dzieci do odpowiedzi na pytania zadane w opowieści.
9. Pytamy dzieci jakie emocje towarzyszą bohaterom czy znają takie emocje z własnych doświadczeń, jak sobie z nimi radzą?
10. Zabawa naśladowcza „Lustro” - dzieci stoją w parach naprzeciwko siebie. Jedno z dzieci pokazuje różne miny i gesty wyrażające emocje (złość, radość, smutek, strach) drugie dziecko z pary próbuje je dokładnie powtórzyć. Potem następuje zamiana ról.
11. Dzieci tworzą kolaż z gazet „Mój świat emocji”.
12. Chętne dzieci prezentują swoje prace przy użyciu teatrzyku Kamishibai.

Małgorzata Gutowska

Wydział Wspomagania Edukacji